

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V srédo 4. Sušca 1846.

List 9.

Gospodu

Matiju Vertovcu,

modrimu učeniku vinoreje, gorečimu branitelju Slovešine.

(Sonet).

Ko slavna terta Tvoje domačije,
Karkolj žarečih kapljic v sebi hrani,
Raztoči bližnim krajem — daljni strani,
De radost se v srcé človeško lije —

Takó deliš nam Svoje bogatije,
Beseda Tvoja „Vinorejo“ oznani,
Pa tud junaško čast slovensko brani,
In starih vrah verige nam razbije.

Zató, kopáč domačiga zaklada!
Naj hram Ti pólnijo tovôri vina,
Naj vab' Tvoj glas ko cvet in sad nograda:

De bode okopana korenina,
De nam Slovenje terta več ne strada,
Ter ptuja ne zaraša je rastljina.

Is Béca.

Pepelnična.

Pomisli človek, de si sád prahú,
De, va-nj verníti se, je tvoj namén,
In de pod sóncam vse je rôp begú;
De bo veseljnost clo kdej časa plén.¹⁾

Neznan je tú počitek, ptúj pokój,
Kjer sónce meri nam kratkôbo dnev;
Minljivost bije že svoj strášni bój
S príródo²⁾, kar je svet domíja rev.

Le enkrat cvéte róža, in nikdár
Se več ne vérne njen begljivi cvet;
Na nje cvetila púst, razdért oltar
Obeša vence pómlad drúgih let.

Ko zbežno vál hití tje v okeán,
Ták hitro zbégne détešce z igriš;
In vál, detéšce in igriša plán
Raznése časa vijorepna piš.

Tú púša móž otrôku pól skerbí,
Tám gre počivat sívček, sónce sít;
Kolóvrat bítij vedno se vertí, —
Pa le motóz mu je nar dáljši nit.

Káj véš, če ne boš zdíhal poln solzá
Tám, kjér poji te zdáj veselja zbôr;
Vse, kar milúješ, číslaš v dnú sercá,
Ti vtégne vzéti jútro ráni zôr.

Náj čélo vénča vénece ti kraljev,
Al brije piš naj krog beráških lás;
Ne gléda smért na část, ne lóci rev;
Enáko gré berác in králj k nji v vás.

Enáko táre krón demántno véz,
Ženinov vénece, nevéstin šapel zlát;
Na en kúp méce žézlo¹⁾, bergljic lés,
Beraški plajš tik na kraljev škerlát.

Edín'ga ne zadene smértna óst,
Náj bo še bôlj napeta nje tetív;²⁾
Kristjánstva blagodárni cvet — krepóst —
Bo sáboj vzél mem smérti mlád in sív.

Tedej pomisli ljúbček svetnih klám,³⁾
Ki ceníš strást in rádosti razsáj;
De, vjet v goljúfne zánjke hudih zmám,⁴⁾
Na prah le zídaš, kjer si stáviš ráj.

Náj bo v spomín danášnji ti pepél:
Le bogoljúbu ptúj je grôba stráh,
De le krepóst mem smerti bódeš vzél,
Kdár strást in slást zdrobila se bo v práh.

Ródoljub Ledinski.

**Podučenje, kakó se mora klavna živina
in mesó ogledovati?**

(Nadalje.)

Razun imenovanih bolezin so tudi še druge,
per katerih se mesó brez velike nevarnosti ne sme
jesti in prodajati, ali per katerih je mesó také slabó
in zoperno, de človeško zdravje v nevarnost pride.

¹⁾ žézlo, Zepter.

²⁾ tetív, Bogensehne, (Járník).

³⁾ klama, in

⁴⁾ zmama, Täuschung, (Cigler).

¹⁾ plén, die Beute.

²⁾ príróda, Natur.